

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 789/2025
24.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Манића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 121/21 од 12.11.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 56/25 од 13.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Манића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 121/21 од 12.11.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 56/25 од 13.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 121/21 од 12.11.2024. године окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је, на основу члана 261. и 264. ЗКП, обавезан да плати суду на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка, ОЈТ у Панчеву износ од 12.728,61 динара на име медицинског вештачења, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкове оштећеном ББ на име трошкова ангажовања пуномоћника адвоката Милутиновић Бранислава, о чијој висини ће суд донети посебно решење, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ББ упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 56/25 од 13.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Манић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, из свих законских разлога, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијане правноснажне пресуде и врати предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац као разлог подношења захтева не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Бранилац окривљеног истиче да суд пресуду заснива на исказима оштећеног и сведока - блиске фамилије оштећеног, који су лично заинтересовани за исход поступка и као такви субјективни у својим исказима. Поред тога, бранилац истиче да суд није на прави начин ценио наводе одбране окривљеног и сведока ВВ, комшинице, која је у конкретној ситуацији била непристрасна. Имајући у виду противречност у изјавама сведока, бранилац изводи закључак да је суд био у обавези да цени онај исказ који је повољнији за окривљеног.

Оваквим својим наводима, бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање, као и доказну снагу изведених доказа – изјава сведока, те даје сопствено тумачење утврђеног чињеничног стања и изведених доказа, супротно оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, на који начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче околности које су од утицаја да казна буде мања или већа, наводећи да је суд изашао ван оквира судске праксе у погледу кажњавања, да се изреченом казном неће постићи сврха кажњавања, да окривљени није извршио кривично дело и да је окривљеног требало ослободити од оптужбе. По оцени Врховног суда, на наведени начин захтевом се указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев

3

за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић